

UDGIVET FØRSTE GANG UNDER URL:<<https://www.strategic-culture.org/>> 01.11.2021. © Alastair Crooke & StrategicCulture.org

Foto:Screenshot © credit <<https://www.strategic-culture.org/news/2021/11/01/frogs-slow-boiling-in-their-pans/>>

Frøer, der koger langsomt i deres gryder

Den regelbaserede liberale orden var altid, til dels, en illusion – omend én, der fastholdt en stor del af verden i en periode.

Af Alastair Crooke

George Kennans berømte “lange telegram” fra Moskva fra 1946 var primært en gennembørende analyse af de iboende strukturelle modsigelser i den sovjetiske model, der førte til dens analytiske konklusion, at Sovjetunionen i sidste ende ville kollapse under vægten af sine egne fejl. Det blev skrevet for lidt over halvfjerds år siden.

Andre har forsøgt sig: Blot fire uger efter indsættelsen af Biden, blev *Det længere telegram*[1] - et essay skrevet af en anonym tidligere højtstående regeringsembudsmand, der gik ind for en ny amerikansk Kina-strategi - udgivet med stor anerkendelse. Kennans original var imidlertid en dybtgående vurdering af, hvordan Sovjetunionen fungerede (eller ikke fungerede), og hvorfor Kennans forudsigelse var udsprunget om, at det sovjetiske system i sidste ende

ville implodere. Det var nok at have tålmodighed.

Dette nutidige længere telegram bedrager imidlertid, da det udgiver sig for at være en dybtgående vurdering - på Kennan-måder - hvorimod det i virkeligheden er en forslidt gentagelse[2] af den almindelige amerikanske interventionisme*-drejebog, omend én, der er rettet mod Kina (i modsætning til Iran, selv om dens metodik er den samme). Det er på vildledende vis blevet solgt under et ”Kennan”-mærke. Det argumenterer for, hvordan man konstruerer en implosion: Handling, i stedet for tålmodighed. Det er usandsynligt, at historien vil se tilbage på dette seneste telegram med venlige øjne.

Ikke desto mindre er der masser af dybe strukturelle modsigelser, der truer med

systemisk opløsning - og som er årsag til alvorlig angst hos mange i dag, der spekulerer på, hvordan fremtiden vil udfolde sig, og som stiller spørgsmålet, om de på én eller anden måde vil overleve, når strukturelle dynamikker kværner løs under stor støj, mens de genererer overophedet politik.

Men skulle vi strikke præsident Putins nye Valdai-tale[3] sammen med kommentarer fra Sergei Lavrov og præsident Xi, så kan vi muligvis se, at vi har et ustruktureret ”længste telegram” foran os, der peger på de iboende interne modsigelser i vestlige kulturelle og økonomiske strukturer.

Disse var kulturelle og ideologiske processer i en lignende genre, som Putin understregede, havde ramt Rusland i 1917 og 1920’erne - med enorme menneskelige

omkostninger til følge. Alle systemer, tryllebundet af visheden udsprunget af en bestemt illusion, har deres modsigelser. Spørgsmålet er, om de vil kollapse hele "sandbunken" og få den til at styrte sammen. Præsident Putin talte af erfaring - bitter erfaring.

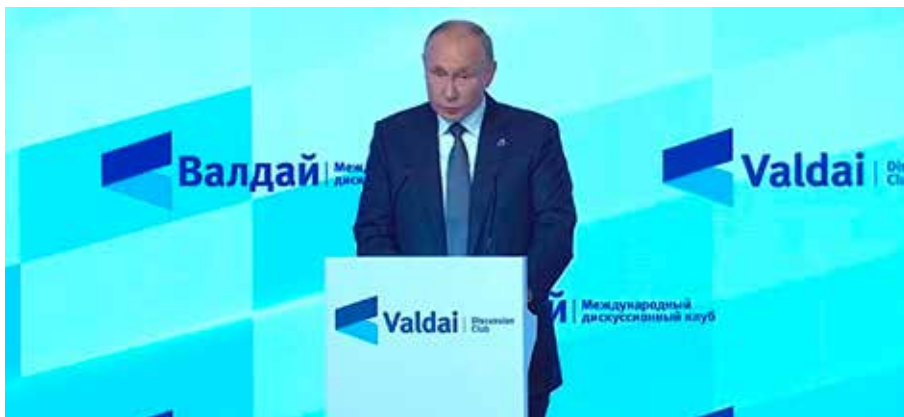
Se først på de åbenlyse iboende modsigelser med hensyn til det amerikanske "ansigt", som verden bliver præsenteret for i dag: Team Biden (såvel som mange andre) ønsker desperat et klimaresultat - John Kerry fortæller ham ærligt, at enhver klimaaftale må afhænge af kinesisk samarbejde. Kina er simpelthen for stort til at blive holdt udenfor. Jake Sullivan (og Kina-høgene) fortæller imidlertid Biden, at den moralsk-kulturelle dagsorden - menneskerettigheder, behandling af uighurere, Hongkong, Tibet og frem for alt Taiwan - er emner, der ikke kan byttes Chamberlain-agtigt for et "stykke papir", der lover CO2-neutralitet i vores levetid.

Sidstnævnte frygter, at Biden vil "afgive" deres prespunkter – deres udmattelsesredskaber - hvormed de håber at bevare USA's forrang over Kina af hensyn til hule klimaløfter fra Beijing.

Så modsigelsen bliver mere åbenbar: På den ene side fremskynder "Kina-høgene" fortæringen stykke for stykke af "Kina"-forpligtelsen og ægger Taipei til at tro, at USA "har dens ryg", hvis Kina skulle forsøge en eventuel genforening med militær magt.

Men måske ved at bruge denne strategi vil Taiwans ledere komme til at tro på, at Amerika faktisk har dens ryg. Måske er der endda øjeblikke, hvor Biden også faktisk tror på, at Amerika har deres ryg - eller mener, at Amerika burde have Taiwans ryg. Hvorfor ikke?

Taiwan "deler amerikanske værdier", siger hans regering. Det er ikke klart. Interessant nok presser nogle i hans progressive partibestyrrelse på for "krigsbeføjelser" til Biden på grund af Taiwan, samtidig med at det er dem, der insisterer mest på radikale klimapolitikker.

Vladimir Putin deltog i et plenarmøde på det 18. årsmøde i Valdai International Discussion Club. 21.10.2021. Foto:Screenshot © credit <<http://en.kremlin.ru/events/president/news/66975>>

På den anden side mener kineserne, at det er en fantasi, hvis USA tror, at de kan slå en kinesisk invasion tilbage, hvis det skulle blive resultatet. Reelt set udskriver USA dækningsløse checks, dvs. Biden bluffer, tror de sandsynligvis. Kina vil være tålmodig indtil det punkt, hvor Taiwan erklærer sin "uafhængighed".

Denne dækningsløse check-tilgang er også tydelig i tilfældet med Ukraine: Biden-regeringen siger, at døren til NATO-medlemskab er åben for Ukraine. EU antyder på en mere ulden måde, at døren til EU-medlemskab også "på en måde" er åben. To afviste checks mere.

Men her lugter Kiev lunt: De har mistanke om, at de lyver og er desperate. Deres økonomiske situation er uhyggelig. Vandet i gryden begynder at koge. Måske kommer man så til at tro - givet alle disse checks, der tilsyneladende er udstedt til Kiev - at "en frø" bliver nødt til at hoppe op af gryden, før den bliver kogt - i håb om, at et angreb på Donbass vil tvinge hånden til vestlig støtte, så der kommer en erstatning for deres ellers dækningsløse checks.

Så igen er den strukturelle modsigelse tydelig. Vesten planlægger at bruge Ukraine som en anledning til at true Rusland med NATO, men der er ingen måde, hvorpå Donbass kan tages tilbage af Kiev (Moskva vil ikke tillade det - og NATO ved, at de ikke kan vinde).

Pointen er, at enten forbliver Ukraine som status quo og går i opløsning på grund af dets egne økonomiske og politiske modsætninger ("bliver kogt"), eller også går det i stykker over for Donbass-styrkerne og ender som en opdelt stat. Det ender med, at Ukraine og Europa bliver svækket - uanset hvad.

Den modsætning er klar - en anden er, at Bruxelles ser ud, som om de er begyndt at tro på, at deres (og NATO's) tomme trusler vejer tungt i Moskva - at Putin i sidste ende vil redde Kiev (hvilket er grunden til, at EU bliver ved med at opfordre til et topmøde i Normandiet-format).

Moskva er imidlertid begyndt at se på Bruxelles med fuldkommen foragt. De vil se det som bluff og konkludere, at USA, der har udstedt alle disse dækningsløse checks, i sidste ende vil dumpe det resulterende rod på Europas dørtrin. Kort sagt vil det kun øge den foragt, hvormed den russiske ledelse ser på EU-etablisementet.

Dette er en modsigelse på linje med EU's desperate behov og afhængighed af Rusland for gas for at holde varmen den kommende vinter - men samtidig forspilder EU aldrig chancen for at håne deres hovedleverandør.

Derefter - videre til den næsttydeligste modsigelse - Iran: Biden ville tilsyneladende have Iran tilbage, indeholdt i Iran-atomaftale-"kassen"

(JCPOA), men var ikke villig til at betale prisen. Han ønskede at holde prisen nede, så han kunne holde nok ”pres” tilbage for at tvinge Iran til at acceptere en ”stærkere og længere” version to af Iran-atomaftalen, der yderligere ville omfatte Irans missilforsvarssystem og dets netværksforbindelser til regionale allierede.

Igen taler Team Biden om ”andre muligheder”: En plan B er undervejs, hvis Iran ikke vender tilbage til fuld overholdelse af atomaftalen. Selv israelerne forstår, at USA ikke går i krig med Iran. Det er bluff.

Faktisk er det en højtstående israelsk militærkommentator, der udtrykkeligt har sagt[4], at Israel sidder i en gryde med vand, der langsomt bliver opvarmet (en reference til, hvordan Iran har omringet Israel med intelligente missiler), men der er ingen israelsk politisk leder, der vil tage beslutningen om at hoppe op af gryden, før frøen er kogt til døde, af frygt for, at det blot ville være at hoppe ind i den ild, der varmer gryden op.

Hvad er der med denne serie af ikke særligt troværdige bluffnumre? De kommer på baggrund af Amerikas egne strukturelle vanskeligheder, lige fra en energikrise til accelererende inflation til arbejdsstyrkens migrering ud af landet, fra forsyningslinjeafbrydelser, tomme hylder, fødevarerangel, mangel på vigtige råmaterialer og mikrochips, blokerede containerhavne, spændinger og opsigelser

i forbindelse med vaccinekrav, fastlåste lovgivningsprogrammer og modsigelsen i en finansialiseret** realøkonomi bygget op omkring lave renter, versus renternes kommende uundgåelige stigning. Kort sagt er vandet i gryden ved at blive meget varmt.

Og her er den underliggende modsigelse – som fremhæves[5] af Pat Buchanan:

I modsætning til tidligere generationer er vores opdelinger i det 21. århundrede langt bredere - ikke kun økonomiske og politiske, men sociale, moralske, kulturelle og racemæssige. Abort, ægteskab mellem personer af samme køn og transkønnedes rettigheder splitter os. Socialisme og kapitalisme splitter os. Positiv særbehandling, Black Lives Matter, kriminalitet i byerne, våbenvold og kritisk raceteori splitter os. Påstande om hvidt privilegium og hvidt overherredømme og krav om, at lige muligheder viger for ligelige belønninger, splitter os. I COVID-pandemien splitter brugen af mundbind og vaccinekrav os.

Denne pointe fra Buchanan er kernen i Ruslands og Kinas ustrukturerede ”Telegram”: Vesten har udformet sin ambition om global forrang netop omkring én bestemt fortolkning af Vestens egne sociale, moralske, kulturelle og racemæssige brudlinjer, som bliver brugt til at tage ansvar for globale værdier.

Præsident Putin, der talte i Valdai, sagde imidlertid:

”

Vi vil gå med jer, hvad angår miljøskader og klima (”disse er uden tvivl reelle”), men vi vil ikke acceptere jeres ideologiske moralsk-kulturelle dagsordener” – vi har været der – vi gjorde præcis det samme, og vi så konsekvenserne i 1917. Xi siger lignende: Bland jer udenom.”

Denne afvisning ødelægger reelt set den globalistiske dagsorden. Den afviser, at problemstillinger såsom identitetsrettigheder i Afghanistan bør være selve emnet i international politik eller et tvangspunkt over for afghanerne (de bør håndteres på en anden måde). Den bringer politik tilbage til den suveræne stat. Putin sagde:

”

Se, hvad der skete, da COVID-krisen ramte: Det var hver stat for sig selv – sådan er virkeligheden”.

Dette peger på metamodsigelsen i forsøget på at skabe et universelt verdensbillede gennem en forestillet alternativ virkelighed (som bolsjevikkerne havde søgt). Den regelbaserede liberale orden var altid, til dels, en illusion - omend én, der fastholdt en stor del af verden, i en periode. Magt alle steder var vigtigere end regler, men illusionen bevarede stadig sin langsomt nedbrydende aura af stabilitet, indtil magten flyttede et andet sted hen. Og det skift er nu sket.

Måske er dette kulturelt for svært for det vestlige etablissement at bære. Alt dette bluff kan være for at distrahere. Faren er dog, hvis nogle amerikanske eliter skulle begynde at tro på deres egne bluffnumre. Vandet i gryden er ved at koge. Måske er

”Militærkorrespondent Alon Ben David (til højre) siger, at Israel sidder i en gryde med vand, der langsomt bliver opvarmet”. Foto:Screenshot © credit <<https://www.al-monitor.com/podcasts/military-correspondent-alon-ben-david-israel-cannot-destroy-iranian-nuclear-know-how>>

frøen allerede blevet for zombie-agtig, for udmattet af varmen til at hoppe - og hvis den skulle forsøge, opdager den måske, at den ikke har nok energi og vitalitet tilbage til at komme fri af ilden nedenunder - potentielt i Taiwan, Iran eller Ukraine.

Kilder:

* Interventionisme er en ikke-defensiv (proaktiv) politik iværksat af en nation eller andre geopolitiske retsområder af større eller mindre karakter, for at manipulere økonomi og/eller samfund.

**En finansialiseret økonomi er en økonomi, hvor penge laver penge i stedet for produktion og innovation.

[1] <https://www.atlanticcouncil.org/> „THE LONGER TELEGRAM

- Toward a new American China strategy“.<<https://www.atlanticcouncil.org/content-series/atlantic-council-strategy-paper-series/the-longer-telegram/>>

[2] <https://www.strategic-culture.org/> Alastair Crooke: „The U.S. ‘Longer Telegram’ Is Hostile Interventionism in China, Posing as Competition “ 18.10.2021<<https://www.strategic-culture.org/news/2021/10/18/us-longer-telegram-is-hostile-interventionism-in-china-posing-as-competition/>>

[3] <http://en.kremlin.ru/> Event: „Valdai Discussion Club meeting“. 21.10.2021<<http://en.kremlin.ru/events/president/news/66975>>

[4] <https://www.al-monitor.com/> Ben Caspit: „Military correspondent Alon Ben David: Israel cannot destroy Iranian nuclear know-how“<<https://www.al-monitor.com/podcasts/military-correspondent-alon-ben-david-israel-cannot-destroy-iranian-nuclear-know-how>>

[5] <https://www.strategic-culture.org/> Alastair Crooke: „The China Cold War Will Unstick America’s Glue “ 27.09.2021<<https://www.strategic-culture.org/news/2021/09/27/china-cold-war-will-unstick-america-glue/>>

Forfatter:

Alastair Crooke

Tidligere britisk diplomat, grundlægger og leder af Conflicts Forum, der er hjemmehørende i Beirut.

Free21 laves af folket, for folket

-og vores vision er et verdensomspændende netværk af frivillige folk, der ønsker at give os en håndsrækning til, at sparke begge ben væk under mainstreammedierne.

Free21 udgives allerede på forskellige sprog. I dag hovedsageligt på tysk, engelsk og dansk. I alle sprogversioner layouts der print-færdige PDF-artikler. Alt i alt har vi også brug for danske hænder og støtte i Danmark.

Hvis hver dansk frivillig kan hjælpe med én artikel én gang hver uge eller hver måned, kan og vil vi gøre en forskel! Vi tror på Free21!

Free21 ønsker ikke alene at inspirere tysksprogede mennesker i deres meningsdannelse. Visionen er også at udgive vores artikler i et dansk magasin. Derfor er vi på udkig efter frivillige, der vil hjælpe os med at få bearbejdede artikler i så fast et flow, at vi snart kan tilbyde et dansk papir-magasin hvert kvartal.

Vi er nemlig stadig på udkig efter flg. frivillige folk til Team-Free21DK:

Før vi layouter og udgiver en artikel, gennemgår vores korrekturlæsere alle vores oversatte tekster.

Har du styr på det danske sprog, er du skrap til grammatik og kan du lide at „arbejde med sproget“?

Tøv ikke med at kontakte os.

Vores researchere tjekker links og kilders tilgængelighed samt disses faktuelle nøjagtighed.

Er du kritisk, skeptisk og har du erfaring med at gennemskue hvad der er troværdige kilder eller ej?

Så ér du den helt rette for os.

Er du sprogligt kyndig? Har du grundig kendskab til først og fremmest tysk eller engelsk?

Måske til norsk eller til svensk? Oversættere er isærdeleshed efterlyst. Send os en mail og forhør dig om „jobbet“.

Vores layoutere arbejder også i vores egne skabeloner, så alle artikler får samme grafiske udtryk – uanset sprog.

Vi mangler især, og det vil glæde os, at kunne tiltrække kreative layoutere med adgang til Adobe InDesign, min. vers. 4.

Brug kontaktformularen på: www.Free21DK.org